

po odpuštitvi nekega delavca, ki ni član socijalno-demokratske organizacije.

Mirovna konferenca.

Sejo sveta Zveze narodov so se končale. — Važni sklepi glede valute.

LONDON, 13. (S.) Zaključna seja Zveze narodov se je zvečer danes popoldne končala. Izvolilo so se štirje odobraviteljci za sardubričsko konferenco, in sicer: bivši prefekt Rouff, Francoski, ki bo predsednik odbora, major Lambert, Belgijski, grof Moutet, Holandski, Danec, in Debouché, francoski, ki bo sardubričsko konferenco. Vazna točka pri razpravi je bilo poročilo Bourgeois o vprašanju stalnega mednarodnega sodišča. V poročilu se naglašajo potreba vrhovnega pravosodja, čigar potreba se je spoznala na mirovni konferenci in čigar izvršitev se je poverila na konferenci Zveze narodov. Quinones de Leon je predal referat, v katerem predlaga, naj se porabi iste komisije izveščevalci, ki so delovali na mirovni konferenci. Matsumi je predlagal, naj se odobri brez izjemne narave, da se zaščiti politična manjšina. Balfour je predlagal, naj se Sveta sprejme v Zvezo narodov. Zatem je obrazložil težko finančno položaj. Sklenilo se je, da se skliče mednarodna konferenca v svrhu preučevanja finančne krize in potrebnih sredstev. Sklenilo se je, da se izvede nevarnim posledicam omenjene krize. Predsednik Zveze narodov bo imenoval odbor istega odbora, kateri bo sklical na sestanke najbližje prihodnje države. Sestanke se bo vršil v najkrajšem času. Prihodnja seja sveta Zveze narodov se bo vršila v Rimu. Zaključni govor je imel Bourgeois, v katerem je izrazil mnoge pripombe k uspešnim posvetovanjem. Na to je Balfour zaključil sejo.

Londonska konferenca.

LONDON, 13. (S.) Iz Londona poročajo: »Francoski ministri predsednik Millerand je podal konferenci naslednje poročilo o današnjem delu konferencie: Predpoludne je vrhovni svet odobril besedilo note Nizozemske glede izveščanja bivšega nemškega cesarja. Popoldne je dovolil Madžarski enotenski podaljšanje roka za odgovor in je nato začel razpravo o jugoslovenskem vprašanju. Popoldanske seje se je udeležil tudi maršal Foch. Jutri se začne razprava o splošnih načelih, na katerih bo temeljila mirovna pogodba s Turčijo. Millerand je tudi govoril o dejstvu, da Nemčiji ni izvršila nekaterih dolžnosti mirovne pogodbe. »Francoska vlada je upravičena na zahtevo po izpolnitvi premoženja s strani Nemčije — je izjavil Millerand — in jaz sem zahteval izvršitev te obveze ter sem o tem obvestil tudi zaveznike. Izjavil sem konferenci poslanikom, da mora vsaka država, ki je Nemčiji kaj dolžna, neposredno potom zahtevati izpolnitve. Jaz namravam uporabiti sredstva, ki jih stavim na razpoložanje čl. 429 mirovne pogodbe. Vprašani vojaške zasedbe s strani zaveznikov se ni ugovarjalo. Millerandov odhod iz Londona je bil končno ugotovljen za nedeljo jutri.

Reševanje svetovnega valutnega vprašanja.

BEROLIN, 13. (S.) Kako poroča »Deutsche Allgemeine Zeitung« iz Curia, potuje po vseh iz Pariza ameriški bankir Davison kot zastopnik Morgana v Evropo, kjer se bo posvetoval z angleškimi in francoskimi finančniki o rešitvi svetovnega valutnega vprašanja.

Izročitev vojaških krivcev.

PARIZ, 14. (S.) »Matin« pravi, da se dela v zvezi s temi Nemčiji razlikuje med krivci, ki so neposredno zaključili zločine — in ti se bodo odločno zahtevali — in krivci, ki niso morali odgovoriti, in glede teh se bo priznala upravičenost nemških ugovorov. Nota pa pripominja, da bodo zavezniški dovolili te oblike izjemne v svrhu pospešitve evropskega mira, in da si Nemčija ne sme domišljavati, da se ne more tudi v drugih slučajih izkazati krivostjo mirovne pogodbe.

AMSTERDAM, 13. (S.) »Nieuwe Courant« upa »Westminster Gazette«, da se bo Lloyd George poročil do sedaj izpremenbo na listi vojaških krivcev. Ta list pravi, da je seznanj vseh krivcev povzročil splošno osupljenost. »Westminster Gazette« poudarja, da predložena lista ne pomenja predložanja mirovne pogodbe, ker lista nikakor ni sestavni del mirovne pogodbe.

PRAGA, 13. (S.) Večerna izdaja lista »Češke Slovo« javlja: Tajništvo zveze bivših internirancev in kaznivcev v Pragi se je obrnilo v sporazumu z dotičnimi organizacijami v Jugoslaviji, na Poljskem in v Italiji na ministrstvo za zunanje stvari, naj se nemudoma izroče ententnemu sodišču te osebe; bivši natojvoja Friderik, Evgen in Jožef, generala Kowess in Schwertner, poveljniki Thalerhol in Möllersdorf, namestniki svetnik dr. Sieczyński, »poveljniki« straznega oddelka v Oberhollabrunnu stotnik Blaschke in okrajni komisar dr. Grimm na Dunaju.

Izročitev nemškega trgovskega brodivja.

BEROLIN, 14. (S.) »Vossische Zeitung« piše, da je bila poslana v Berolin dolga nota, s katero se zahteva izročitev preostalega dela nemškega trgovskega brodivja po dolžnostih mirovne pogodbe.

Zavezanstva nota Holandiji radi Vilijama.

LONDON, 13. (S.) Jutri se bo odposlala s posebnim kurirjem nota Holandiji. Nota bo skupna predala ministru za zunanje zadeve v Haag skupno angleški in francoski zastopnik.

Jadransko vprašanje.

PARIZ, 13. (S.) Iz Londona poročajo: Vrhovni svet je poslal Trumbiću pismo, v katerem ga vpraša, kakšno stališče zavzema Jugosloveni o jadranskem vprašanju.

PARIZ, 13. (S.) Londonski poročevalci »Journal« poročajo, da se ni razpravljalo o jadranskem vprašanju.

Žive in mrtve, dokler jih nisem ušagal. Bil sem polovljen. En sam mi je zbežal in ta je bil moj »burš«. Predlagam sem bil za visoko odlikovanje, katero sem pa v svoji brezmejni strogosti odklonil itd. Hvala.

»Veš kaj, prijatelj Hvala, je pripomnil užajeno Zakrajšek, ti si danes neznošen! Kaj se ti je, vraga pripetilo?«

Urška je prinesla steklenico vina na mizo. S komolcem je v svoji neprevidnosti prevrnila Hvali kozarec.

»Sedaj pa že vem!« se je zasmajal Zakrajšek, »kret, kret! Če si radi botrov v skrbah, name vedno lahko računam!«

Na to opazko in videz porogljiv nasmešek pri vseh svojih prijateljih, se je obrnil Hvala proti Urški in sklenil skoz polzapeta usta:

»Vrag te vzemi brez oblice!«

»Tako se ne govori z vašo nedolžnostjo. Z jezikom si se jezil nad njo, s pogledom si jo pa poljubljel ož neg do glave! Prasič!« se je zdel v svoj Sirk.

»Si slišal, kaj mi je rekel?« je vprašal Hvala ves red svojega sosedu Zakrajška.

»Pradič, ti je rekel, prav, pradič, pradič! Suplent je parkrat ponovil to posvko. Maščeval se je radi bele rute in burš!«

»Priča mi boš pri obravnavi In ti?« je vprašal Hvala sosedu na desni, kontrolorja.

»Ni nisem slišal!« je hinavski zagotovil Koren.

»Jaz sem pa slišal, a z mano ne opravi mnogo pred sodiščem. Se davke plačujem nerad samo zato, ker je davkarja v sodnem položju. Le vprašaj Koren! Po tem vinu se drugi dan vse pozabi. Jutri ne bom več vedel ničesar!« in kakor v dokaz svojih trditvi je iz-

vprašal, in da se Trumbić doslej ni sestal z Nitijem. Posredovanje francoskega in angleškega poslanca v Londonu je imelo za posledico, da je bil Trumbić pooblaščen na pogajanja, ne da bi bil pri vsakem koraku odvisen od svoje vlade. »Položaj pa je še vedno napet — zatrjuje »Journal« poročevalci — ker Italija vztraja pri postavljanju, da ne more dovoliti nič več, češ: Italijanski sosedji vedo, kaj Italija zahteva; tori haki sprejemlo, ali pa pustite.«

»Matin« londonski poročevalci zatrjuje, da je Nitij izjavil Lloyd Georgeu in Millerand da namerava dovoliti zasedenju Dalmacije popolno samopravo; če bi bila Italija pristojna na udeležitev londonske pogodbe. Poročevalci pripominja, da bi mogla ta izjava dati pogajanjem popolnoma novo smer.

Zagotavlja se, da bo jadransko vprašanje rešeno še tekom tega meseca. Na koncu današnje seje se je bilo površno razpravljalo o jadranskem vprašanju. Nitij je bil ob tej priliki ponovno poudaril svoje iskreno prijateljske namene namreč jugoslovenskim narodu, in svojo edino željo, da bi se tudi Jugoslovani prepričali o iskrenosti njegovih namenov. Pričujoče se jugoslovenski odgovori na zavezniki predloge, ker se namerava rešiti jadransko vprašanje se pred zaključkom konference, kajti to žele vsi zavezniki. Millerand odpotuje v nedeljo in ga boista nadomestila Cambon in Berthelot, a Nitij ostane bare v Londonu, dokler se jadransko vprašanje ne reši. Millerand je imel sredi pogovor s Trumbićem, katerega je obvestil o desedennem potoku pogajanj.

Millerandov odhod iz Londona.

LONDON, 14. (S.) Millerand se povrne v Pariz v nedeljo popoldne.

Francoska vlada zamika vest o francosko-jugoslovenskem vojaškem dogovoru.

RIM, 14. (S.) Francosko poslanstvo je dobilo od svoje vlade pooblastilo, da čim bolj razširi poročilo, ki ga je dala priobiti po agenciji »Havas«, poročilo, v katerem se ugotavlja, da so listine o domnevem načrtu za zvezo med Francijo in Jugoslavijo, ki so jih priobiti nekateri italijanski listi popolnoma izmišljene. Med vlado republike in jugoslovensko vlado se niso vršila sploh nikakršna pogajanja v svrhu sklenitve takega dogovora.

»Stefani« pripominja: »Ta popolnoma jasna izjava popolnoma demanteuje vsobno vest, ki temelji na lažnih listinah, katere so drzen in obkrovalen manever.«

LONDON, 13. (S.) Danes jutri je imel francoski ministri predsednik Millerand s Nitijem dolga pogovora, tekom katerega je odločno zamikal vest o jugoslovensko-francoski zvezi. Tudi jugoslovenski krogi zanikajo to vest.

Lansing odstopi.

WASHINGTON, 14. (S.) Državni tajnik je predložil svojo demisijo, ki je bila sprejeta. Lansing je bil odstavljen zaradi spora z Wilsonom, ki mu je očital, da je zadržal svoje misli za časa njegove bolezni.

Morilec ministra Takeva.

SOFIJA, 12. (S.) Morilec bivšega demokratskega ministra Takeva se je sam prijavil pri oblastih. Priznal je, da je umoril ministra Takeva, ker je hotel s tem uničiti sovražnika komunistične stranke, kateri pripada. Pripomnil je, da je odšel iz Sofije nekoliko dni pred atentatom s 4 tovariši, od katerih se je ločil na neki postaji blizu Filipopolja. Morilec izjave so zmedeni in si nasprotujejo. Zasliševanje se nadaljuje.

Perzijski šah v Rimu.

RIM, 14. (S.) Danes ob 13 je prišel na postalo Termini perzijski šah. Sprejeli so ga kralj, ministri in drugi dostojanstveniki. Po sprejemu svedočnosti se je šah s spremstvom odpravil na dvorčni avtomobil v Kvirinal, kjer bo gost kralja. Na avtomobil je oddal vojaško čast ena četa z godbo. Ko sta vladarja zapustila postajo, ju je množica dolgo pozdravljala. Perzijskega šaha spremlja njegov minister za zunanje zadeve.

Nemški poslanik je prišel v London.

LONDON, 13. (S.) Danes popoldne je prišel v London nemški opravniki poslov.

Švicarski točak.

ZENEVA, 13. (S.) Marka 610; lira 3350; avstr. krona, nova 230, stara 1875; angl. funt 2060; francoski frank 4250; dolar 604.

ZENEVA, 14. (S.) Lira 33475; nemška marka 610; avstr. krona, nova 230, stara 1875; angl. funt 2060; franc. frank 4250; amer. dolar 604 1/2.

Sovjetska Rusija in primorski Slovenci.

Firenze, 11. svečana.

Zadnje zasedanje italijanske poslanske zbornice, ki bi moralo pokazati vso dozorelost ljudskih zastopnikov glede jadranskega vprašanja in nuditi svetu jasno sliko nemajne volje Italije za pravično rešitev vprašanja, od katere je odvisno vse bodoče gospodarsko in politično življenje dveh sosednjih narodov, je razkrilo vso zmehčavost in neumevanje dejanskega položaja, vso omejenost in konfuznost zunanje politike italijanskih državnikov. Medtem, ko je del poslancev zagovarjal najnovejši Lloyd Georgev in Nitijev predlog, je drugi del odločno oboje tako rešitev in zahteval brez-pogojno udeležitev londonske pogodbe. Socialisti, ki, kakor vedno, trdijo, da zamore le internacionalna rešitev zamotana narodnostna vprašanja in govrdarjati samoodločbo Reke,

ki (po njihovem) želi na vsak način priti pod italijansko oblast. Na samoodločbo kak drugo polkrajine se ni nihče spomnil kljub temu, da so socialisti dobro poučeni o misljenju našega ljudstva v zasednem ozemlju.

Le nekaj se je zgodilo, kar je zatajila uradna agencija »Stefani« in z njo večina laških listov. Ko je namreč v sredi 6. t. m. poslanec Celadno di Cesar (nežak Sonninov in prijatelj Socialoj) obital Nitiju, da je preveč popustil imperijalističnim zaveznicom, je toplo priporočil približanje Italije k sovjetski Rusiji in prebral med splošno pozornostjo cele zbornice pismo ruskega komisarja za zunanje stvari, Čičerina, naslovljeno na italijansko vlado, kjer pravi Čičerin, da bi ruskega naroda nič ne ločilo od italijanskega, posebno če bi se uredila vsa vprašanja, ki zadevajo Slovence!

Ta del pisma je tako važen, za umevanje ruskega stališča npram jadranskemu vprašanju, da ga je »Stefani« — zatajila. Dejstvo je torej, da:

1. Se Rusija živo zanima za potek pogajanj med Jugoslovani in Italijani.

2. Da Lenjinova Rusija ni pozabila bratske krvi, ki veže vse Slovence.

3. Da razmere v zasednem ozemlju niso le notranja zadeva Italije, pač pa tvorijo točko razpravljanj ne samo pri enini, ampak tudi za Rusijo, ki je izključena od mirovne konference.

4. Da je razmerje med Italijo in Rusijo v ozi zvezi z ureditvijo vprašanj, ki zadevajo Slovence.

Posledice teh dejstev so jasne. Ali jih bodo v Rimu pravilno cenili in upoštevali? ... Največje zlo za vso Italijo bi bilo, če bi jih ne upoštevali!

Križ trdnice in križ oblačke.

Večerni »Lavoratore« od minulega ponedeljka je prinesel daljša razmotrivanja o razpravi, ki se je vršila zadnje dni v italijanskem parlamentu o jadranskem vprašanju. Glavni momenti v teh razmotrivanjih so:

Italijanski buržoazijski poslanci govorje gretno besede proti Slovanom; slovonisti buržoaziji pa govorje srdite besede proti Italijanom. Naroda bi se sporazumela, imperijalizma pa nikoli! Nihče ne ve v resnici, da bi se londonska pogodba izvedla; reskega vprašanja pa neče nihče rešiti po kriteriju pravičnosti. Mi, ki smo živeli vedno med srditimi narodnimi boji, poznamo dušo nacionalističnih buržoazij, njihove zatirnele namene. Po naši sodbi ne pride do resnične rešitve narodnega vprašanja, ako se ne reši poprej socialno vprašanje. Ko smo mi proglasili pravico samoodločbe, smo naglašali potrebo, ki ne bo nasilna. Vedeli smo pa, da se buržoazija nikdar ne popirne takega načina, ker je vedno imperijalistična. Do take rešitve more dovesti le mednarodni proletarijat. Pravica posameznega plemena, ožje domovine, se mora podrejata splošni koristi vseh narodov, vseh domovin, predvsem pa skupnosti tistih, ki delajo in ki se ne hranijo od literarnega dela in zgodovinskih spekulacij. Pravica do oddelčanja, do krshu, do življenja, so pač bolj pozitivne in resnične pravice, nego pa zgodovinske, etnične, jezikovne in druge ališne. Medtem ko se nacionalistične demokracije Rumunske, Srbije in Grške izgubljajo v brezupnih naporih za patrijotično rešitev svojega narodnega vprašanja ter zažigajo plamena vojne, se socialisti dotičnih dežel stremijo v bratsko zvezo, opirajoč se na resnične koristi uboge prebivalstva. Le republikansko-socialistična zveza more uresničiti mir na Balkanu.

To bi bile tiste glavne točke v razmotrivanjih »Lavoratora«, ki zanimajo nas bolj enosredno in ki jim moramo dati nekoliko odgovora.

Predvsem imamo tu zopet pred seboj tisto znano nesrečno metodo tukajšnje demokracije: najprej postavljajo premiso, ki jo pač potrebujejo za svoje namene, potem pa izjavijo zaključke, ki bi bili logični in pravilni, če bi premisa odgovarjala dejstvu. Ker pa ne odgovarja, so seveda tudi zaključki krivi in krivični.

Taka premisa je trditve, da so vse narodne stranke enake: enostranske sovinitelne, nasilne, imperijalistične. V koliko ta obtožba velja na naslov italijanskih nacionalistov, nas ne briga in naj le oni sami obračunajo med seboj. Kar se pa tiče jugoslovenskega nacionalizma v teh krajih, odklanjamo to očitanje kot popolnoma neosnovano in zato tudi krivično. Kolikrat že — ko so nam prihajali s tem, vedno posvajajočim se očitanjem — smo že pozivali socialno demokracijo, naj nam že enkrat konkretno pove, katere naših narodnih zahtev opravijoče tako sodbo? Ali nikdar nismo dobili odgovora, ki bi prinesel zahtevane, konkretne podatke, ali dejstva. Nikdar ni naša roka segala po osvajanju tujih narodnih lasti; nikdar nam ni bilo na misli, da bi svoje vrste množili z nenamirni živili; nikdar nismo nobeni drugorodni duši namirili svojega jezika; nikdar nismo hoteli druzorodcem krati pravice, temelječjo na narednem načelu. Kar zahtevamo in za kar se borimo, je edino to, da drugi nam ne krati pravice, upravičenosti po narodnem načelu in posvečenosti od zakona etike, pravstvenosti. Naša stremjenja

temelje na granitni podlagi pravstvenosti in narodnega načela, ki si ga niti socialisti ne upajo odkrito zatajevati!

Druga taka kriva premisa je v trditvi, da se mora rešitev narodnega vprašanja zavešati rešitvi socialnega. Ideolo in v velikem mednarodnem okviru, od države do države bi se zedela, morda da trditve nekako utemeljena. Ali praksa v deželah, kjer se v notranjem vrše medsebojni narodni boj, govori pač zelo drugače — nasprotno. Eden glavnih vzrokov, da socialistična ideja ne more priti pri nas do razuma, je gotovo ravno v tem, ker je na potu nereseno narodno vprašanje. Socialna demokracija vidi naj se le podoja na deželo in naj poizvedujejo pri ljudstvu, pa bodo čuli, da to ljudstvo ni nič manje odločno, nego razumnostno buržoazija, ki naj jih zahtevamo! Naše naredno-zavedno ljudstvo s svojim zdravim instinktom sluti pač, da bi bilo nacionalno izgubljeno, če bi svoje narodne zahteve zapostavilo doleži, dokler se ne reši socialno vprašanje, ki mu bo prav gotovo prehoditi še mnogo, mnogo stred!

In pa še tisto na glasanje, da je socialna demokracija proglasila in da se nepremično drži načela samoodločbe narodov kot edine poti za popolno razrešitev mednarodnih sporov. In sedaj pozivamo socialne demokrate, naj nam povedo, smo li mi morda tedaj odklanjali to načelo? Ali se ne izrekamo marveč vedno zanje v svo duhu in vso vmeno. Kakle neskladnost je torej to: čeprav se izrekamo za načelo, ki se izrekajo zanje tudi socialisti, nas obsepijejo ti poslednji z očitanjem, da smo nastopni nacionalisti, nasilneži, imperijalisti! In kakle neskladnost je tudi v tem, da se socialisti izrekajo za izvedbo pravice do samoodločbe, tedaj, da je to edina pot do popolne rešitve narodnih sporov, da pa zahtevajo obenem, naj bi naši narodi, ki jim v resnici gre za obsežne in življenjske zahteve izvrševanja iz tega načela, — odklonijo! To je: da bi se izvedla pravica do samoodločbe odločila na čmo, ko bi bilo za te narode morda že prepozno!

Kriva premisa je tudi — kakor smo že naglašali — v tistem razlikovanju med narodom in njegovimi razumniki, češ, narodi bi se se sporazumeli, le buržoazije se ne morejo! Vprašamo jih kar naravnost: mari odloča pri njih programe in taktiko vsa masa? Mari ne vidi vsa ta tula pri njih — razumniki?!

Res, čes bi se bil, da bi naša socialna demokracija prenehala s takimi metodami, posebno pa s tem, da meče slovo v en koš narodne stranke pri narodih, ki so že narodno nasitjeni in ki jim je narodni obsežek znatovljen, in pri narodih, ki se morajo šele boriti za temeljnostne narodne pravice, za golo življenje. Res, zadnji čas je — zahteva pravičnosti — da bi socialna demokracija prenehala z načinom, po katerem postavljajo krive premise, da morajo izvajati potem zaključke, ki so — dosledno temu — krivi in v navzkrižju z dejstvi!

Živila upraviteljske komisije

za teden od 16. do 21. februarja 1920.

(Preščitne se številka 34 živilske izkaznice.)

Testenine: 1 kg po 145 lir kg.

Riz: 50 dkg po 140 lir kg.

Sir iz Reggia: 5 dkg po 940 lir kg.

Kristaliziran sladkor: 20 dkg po 5 lir kg.

Losce: 1 posoda (okoli pol kg) na odmerok po 225 lir posoda.

Kava »Santos«, 10 dkg na odmerok po 14 lir kg.

Prvovrstno olje: 10 cl na odmerok po 720 lir liter.

Mleko, kondenzirano, sladko, do 5 odmerkov 1 posoda, od 6 odmerkov dalje po 2 posodici po 350 lir vsaka.

Kupovalcem, ki so vpisani pri prodajalnih aprovizacijske komisije, se bodo razdeljevala tudi naslednja:

Fizol po 225 lir kg; fizol »koks« po 280 lir kg; neravna svinjska mast po 1150 lir kg; slanina po 11 lir kg; trebušina po 840 lir kg; paradižnikova konserva po 350 lir kg, v posodah po 1 kg po 340 lir posoda, v posodah po pol kg po 175 lir posoda; biskoti (London Biscuit Factory A. Gatti, Trieste) »Metropolitani« po 8 lir kg; druge vrste biskoti (Albert, Petit Beurre, Seccasion, itd.) po 960 lir liter, v zavojih po 10 dkg po 1 lire zavoj; grenčni biskoti po 16 lir kg; kis po 120 lir liter; zeleno pralno milo v komadih po 21 dkg po 80 stotink komad; zeleno pralno milo marka »Trieste« v komadih po četrt kg po 1 lire komad, v komadih po pol kg po 2 lire komad; belo pralno milo marka »Marsiglia« v komadih po pol kg po 215 lir komad; angleško pralno milo »Watson« po 260 lir komad; belo ameriško toaletno milo marka »Ivory« po 120 lir komad; škrob po 850 lir kg; kristalna soda po 110 lir kg; sveče po 35 stotink komad; jabolčna marmelada po 550 lir kg; marmelada narvala po 750 lir kg; suhe smokve po 320

lir kg; kakao po 14 lir kg; kitajski čaj »Sou-chong« po 20 lir kg; poper v zrnu po 10 lir kg; pimenta v zrnu po 9 lir kg; muskatovi orehi po 020 lir vsaki; cimet v prahu po 15 lir kg; dišave po 10 lir kg; vanilija v kosih po 060 lir kos; sardine v oljem olju marka »Arrigoni« v skatlah po 1/4 kg po 135 lir, po 1/2 kg po 185 lir, (»Excelsior«) po četrt kg po 270 lir skatla, fileti »Excelsior« v oljem olju v skatlah po 1/4 kg po 130 lir skatla; nesladko kondenzirano mleko marka »Colombo« v posodah po 1 kg po 375 lir posoda; losci po 2 lire kg; zdrobljen zeleni grah (suh) po 380 lir kg; cikorka po 3 — lire kg; ekstrakt holandske kave marka »Italia« v zavojih po 6 dkg po 50 stotink zavoj; kavina surogat »S. Giusto« v zavojih po 20 dkg po 160 lir zavoj; figova kava v zavojih po 20 dkg po 130 lir zavoj; kumin po 8 lir kg; zažela »Torre-gio« po 4 lire kg; mazi za čevlje (marka »Lift«) v skatlah št. 1 po 65, št. 2 po 80 stotink, št. 5 po 1. 165 skatla; tekočina (»Lift«) za kovine v skatlah št. 1 po 80 stotink, št. 2 po 145, št. 3 po 1260 skatla; mazi (»Lift«) za kovine v skatlah št. 1 po 40, št. 2 po 55, št. 3 po 95 stotink skatla; vošček za parkirane pode (»Lift«) v skatlah po četrt kg po 1240, v skatlah po pol kg po 1480 skatla.

Vino Chianti (Ruffino) po 640 lir steklenica dveh litrov; vino Chianti (bratje Dal Canto) po 6 lir steklenica dveh litrov.

Necodmerjena živila, ki se lahko kupijo dnevno in poljubno z živilsko izkaznico.

Samo na odmerok. Sladko kondenzirano mleko marka »Mercurio« in sicer: do 5 odmerkov ena posoda in od 6 odmerkov dalje 2 posodici po 350 lir vsaka.

Živila, ki se razdelje posetnikom izkaznic sirotišnice: sladkor, kava in vsa živila, ki se morejo dnevno in poljubno kupovati.

Pregledovanje živilskih izkaznic.

Aprovizacijska komisija je sklenila, da prične v kratkem pregledovati živilske izkaznice; pregledovanje se bo vršilo v vsaki posamezni prodajalni komisiji. Dnevi za pregledovanje se pravdačno naznačajo. Očmenici se morajo javiti točno ob določenih dnevih in urah v svojih prodajalnih in se izkazati s krušno in petrolejsko izkaznico; v nasprotnem slučaju se bodo morali javiti pri dodatnem pregledovanju, ki se bo vršilo pozneje pri uradu za živilske izkaznice v ulici dela Valle 3. Izkaznice brez kontrolnega žiga se v sledenih tednih ne bodo upoštevale.

Razdeljevanje petroleja.

Izkaznice št. 63 (za nakup enega litra petroleja) so veljavne do ponedeljka, 16. februarja. Pregledovanje teh izkaznic se bo vršilo kakor po navadi v ulici Cassa di Risparmio 13, II. nadst. do torka, 17. februarja 1920.

Cano: Za mesto 140 lir liter; za predmestje in okolico 145 lir liter.

Izdajanje novih petrolejskih izkaznic.

V tem tednu se preščitne št. 20 na petrolejskih izkaznicah ter se bodo izdajali lističi št. 64 za 1 l petroleja — samo lastnikom sivo-vijoličastih petrolejskih izkaznic (stanovanja brez plinske in električne razsvetljave.)

Otvoritev XXIII. prodajalnice aprovizacijske komisije.

Vsi oni, ki so sedaj vpisani v prodajalni št. 7, in ki dobivajo blago iz iste ali iz katke druge zasebne prodajalne, se lahko vpišejo. Če želijo, v novo prodajalno št. 23, ulica Ugo Foscolo na voglu ulice Tiziana. V to svrhu naj samo položijo svoje živilske izkaznice v isti prodajalni, a nene esoke bo izvršilo prepis tako da občinstvu ne bo moralo gubiti časa. Na isti način se bo vpiševalo tudi v druge prodajalne, ki se bodo v kratkem odprle: št. 21, ulica Galvani 5, in št. 22 — v ulici Navali 33.

Prodaja kruha proti predložitvi začasne izkaznice.

Tisti, ki ne stanujejo stalno v Trstu in ki imajo začasne izkaznice za tuje, ne bodo dobivali odmerkov kruha,

zelo za čevlje